Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Bødtcher, Ludvig

Titel: TIL CHRISTIAN WINTHER

Citation: Bødtcher, Ludvig: ”TIL CHRISTIAN WINTHER”, i Bødtcher, Ludvig: *Samlede Digte*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN , 1940, s. 161. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-boedtcher01-shoot-workid73244/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

TIL CHRISTIAN WINTHER
(Den 29de Juli 1866)

Omkring din Harpe er idag en Trængsel,
Som burde holde klogt tilbage
Den Gamle og den Svage –
Men Hjertet har endnu sin varme Længsel,
Er uberørt af Livets Vinterdag
Og flyver Dig imøde med sit Slag!

Vær hilset festligt dine gyldne Strenge!
De har et Glimt som Blomstens Guld
Paa Danmarks lyse Sommerenge
Og Oldtidssmykkerne i Højens Muld!

Hil Harpens Klangbund! kunstigt skaaren
Af Skovens løvrigfriske Bøg,
Hvor Droslen og den skjelmske Gjøg
Og tusind Fugle hilste Vaaren!

Og tifold Tak til *Dig* og Held!
Hvis Sang selv i din Aftens Rødme
Opfylder Luften med en Sødme
Lig Honning fra Hymettus' Fjeld! –

Lad Tidens Strøm kun rastløs ile –
Naar seent Du gribes af dens Elv,
Vil Harpen tone af sig selv
Og aldrig, aldrig gaae til Hvile.

DEN GAMLE GREVE

Paa Skrænten bag de grønne Træer
Stod Grevens Slot i Morgenskjær
Og strakte Spiret søvnigt op,
Som Armen fra den Dovnes Krop; –
Skjøndt Lærken slog sin Trille klar,
Hang Silken ned for hvert et Glar,
Og indespærret som en Skat
Var end den korte Sommernat; –
Men Søvnen har kun stakket Ro,
Hvor Elskovs Uro fæster Bo,
Og aarle alt ved Borgeled
To unge Hjerter taltes ved:

„Ak Hans! vær ej saa mod i Hu,
Mig Greven aldrig saae endnu;
Det er jo kun ved Morgengry,
Som liden Fugl jeg kommer sky;
Jeg knap faaer Vingen sammenlagt,
Saa gjenner du mig bort med Magt, –
Og, om mig ringe Barn han saae,
Hvad Fristelse mon deri laa?
Saa byrdig Herre i sin Glands
Vil højere end vi, min Hans,
Ja, tidt i al din Angst og Vee,
Jeg har min Nød for ej at lee."